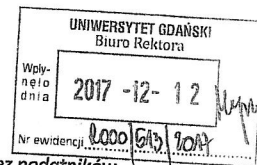

R-106/DP/6/2017

JM Rektor
Uniwersytetu Gdańskiego
ul. Bażyńskiego 8
80 - 309 Gdańsk

Dot.: możliwości stosowania podwyższonych kosztów uzyskania przychodów przez podatników uzyskujących przychody z działalności badawczo-rozwojowej oraz naukowo-dydaktycznej po nowelizacji przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych.¹

W związku z nowelizacją ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (t. j. Dz. U. z 2016 r., poz. 2032 ze zm.)² wprowadzonymi ustawą z dnia 27 października 2017 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz ustawy o zryczałtowanym podatku dochodowym od niektórych przychodów osiąganych przez osoby fizyczne (Dz. U. z 2017 r., poz. 2175) pragnę poinformować Pana Rektora, że przeprowadzona analiza dot. wymienionego w tytule zagadnienia pozwala na wypracowanie w tej sprawie następującego poglądu:

1. W aktualnie obowiązującym stanie prawnym przedmiotowe zagadnienie uregulowane jest w art. 22 ustawy o PIT następująco, cyt. „Ust. 9. Koszty uzyskania niektórych przychodów określa się:

¹ W myśl postanowień art. 2 ustawy z dnia 5 lipca 1996 r. o doradztwie podatkowym (t. j. Dz.U. z 2016 r., poz. 794 ze zm.) doradztwo podatkowe obejmuje m.in. czynności: udzielanie podatnikom, płatnikom i inkasentom, na ich zlecenie lub na ich rzecz, porad, opinii i wyjaśnień z zakresu obowiązków podatkowych.

² Ustawa ta w dalszej treści niniejszego tekstu zwana będzie również ustawą PIT. Późniejsze zmiany do przywołanej ustawy opublikowano w: (Dz. U. z 2016 r. nr 2048, oraz z 2017 r. poz. 60, 528, 648, 859, 1089, 1428, 1448, 1530, 1971).

1) z tytułu zapłaty twórcy za przeniesienie prawa własności wynalazku, topografii układu scalonego, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego – w wysokości 50% uzyskanego przychodu, z zastrzeżeniem ust. 9a;

2) z tytułu opłaty licencyjnej za przeniesienie prawa stosowania wynalazku, topografii układu scalonego, wzoru użytkowego, wzoru przemysłowego, znaku towarowego lub wzoru zdobniczego, otrzymanej w pierwszym roku trwania licencji od pierwszej jednostki, z którą zawarto umowę licencyjną – w wysokości 50% uzyskanego przychodu, z zastrzeżeniem ust. 9a;

3) z tytułu korzystania przez twórców z praw autorskich i artystów wykonawców z praw pokrewnych, w rozumieniu odrębnych przepisów, lub rozporządzania przez nich tymi prawami – w wysokości 50% uzyskanego przychodu, z zastrzeżeniem ust. 9a, z tym że koszty te oblicza się od przychodu pomniejszonego o potrącone przez płatnika w danym miesiącu składki na ubezpieczenia emerytalne i rentowe oraz na ubezpieczenie chorobowe, o których mowa w art. 26 ust. 1 pkt 2 lit. b, których podstawę wymiaru stanowi ten przychód.

Ust. 9 a. W roku podatkowym łączne koszty uzyskania przychodów, o których mowa w ust. 9 pkt 1–3, nie mogą przekroczyć 1/2 kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1.³

Ust. 10. Jeżeli podatnik udowodni, że koszty uzyskania przychodów były wyższe niż wynikające z zastosowania normy procentowej określonej w ust. 9 pkt 1–4 i pkt 6, koszty uzyskania przyjmuje się w wysokości kosztów faktycznie poniesionych. Przepisy ust. 5 i ust. 5a pkt 2 stosuje się odpowiednio.”

Z przywołanych przepisów wynika, że w obecnie obowiązującym stanie prawnym (2017 r.) możliwość korzystania z podwyższonych kosztów uzyskania przychodów dotyczy twórców niezależnie od wykonywanej przez nich działalności. Oznacza to, że przepisy ustawy PIT w żaden sposób nie ograniczają kręgu twórców uprawnionych do stosowania podwyższonych kosztów uzyskania przychodów.

2. Ustawa z 27 października 2017 r., *wyżej wymieniona*, w ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 2032, z późn. zm.) wprowadza m. in. następujące zmiany w art. 22 dotyczące omawianych zagadnień (vide art. 1 pkt 8,), cyt.:

³ Koszty te w roku 2017, ze wszystkich tytułów uprawniających do kosztów podwyższonych, nie mogą przekroczyć kwoty 42 764 zł.

„W art. 22 d) w ust. 9 w pkt 3 wyrazy „z zastrzeżeniem ust. 9a” zastępuje się wyrazami „z zastrzeżeniem ust. 9a i 9b”,

e) w ust. 9a wyrazy „1/2 kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1” zastępuje się wyrazami „kwoty stanowiącej górną granicę pierwszego przedziału skali podatkowej, o której mowa w art. 27 ust. 1”,⁴

f) po ust. 9a dodaje się ust. 9b w brzmieniu: „9b. Przepis ust. 9 pkt 3 stosuje się do przychodów uzyskiwanych z tytułu działalności:

1) twórczej w zakresie architektury, architektury wnętrz, architektury krajobrazu, urbanistyki, literatury pięknej, sztuk plastycznych, muzyki, fotografii, twórczości audiowizualnej, programów komputerowych, choreografii, lutnictwa artystycznego, sztuki ludowej oraz dziennikarstwa;

2) badawczo-rozwojowej oraz naukowo-dydaktycznej;

3) artystycznej w dziedzinie sztuki aktorskiej i estradowej, reżyserii teatralnej i estradowej, sztuki tanecznej i cyrkowej oraz w dziedzinie dyrygentury, wokalistyki, instrumentalistyki, kostiumografii, scenografii;

4) w dziedzinie produkcji audiowizualnej reżyserów, scenarzystów, operatorów obrazu i dźwięku, montażystów, kaskaderów;

5) publicystycznej.”;

Oznacza to wprowadzenie zmiany przepisów dotyczących kosztów uzyskania przychodów dla twórców, w tym pracowników naukowych szkół wyższych. Artykuł 22 uzupełniony został bowiem o ust. 9b, w którym doprecyzowano kategorie osób, którym będą przysługiwały 50 proc. koszty uzyskania przychodów. Istotne znaczenie ma tu regulacja zawarta w ust. 9 b pkt. 2. Stanowi on, że koszty takie (50 proc.) mają zastosowanie do przychodów uzyskiwanych z tytułu działalności badawczo-rozwojowej oraz naukowo-dydaktycznej.

W tym miejscu, biorąc pod uwagę przepisy ustawy – Prawo o szkolnictwie wyższym należy zauważyć, że podwyższone 50 proc. koszty uzyskania przychodów będą przysługiwały od 1 stycznia 2018 r. pracownikom naukowo-dydaktycznym oraz pracownikom naukowym realizującym prace badawczo-rozwojowe. W tym drugim przypadku, niezbędnym jest posiadanie – przewidzianego w art. 86c prawa o szkolnictwie wyższym – regulaminu zarządzania prawami autorskimi, pokrewnymi, własności przemysłowej oraz zasad

⁴ Jest to kwota 85 528 zł.

komercjalizacji.⁵ Pozostali pracownicy uczelni z podwyższonych kosztów uzyskania przychodów niestety nie będą mogli skorzystać.⁶

Mając na uwadze niekorzystny zakres oddziaływania wprowadzonych zmian, zwłaszcza na wykładowców zajmujących się tylko dydaktyką, lektorów, instruktorów etc., warto poprosić Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego aby wystąpił do Ministra Finansów o wydanie stosownej interpretacji. Interpretacja taka, o charakterze ogólnym, może być pomocna w wyjaśnieniu do jakich pracowników uczelni wyższych mają zastosowanie zmienione przepisy.

Kończąc pragnę poinformować Pana Rektora, że w Uniwersytecie Gdańskim nadal funkcjonują uregulowania dotyczące ustalenia udziału w wynagrodzeniu nauczycieli akademickich części o charakterze twórczym, podlegającej ustawie o prawach autorskich uchwalone w 1997 r. W mojej ocenie wymagają one modyfikacji dostosowawczej do obowiązującego prawodawstwa z poszanowaniem postanowień Zarządzenia Rektora nr 5/R/11 z dnia 3 stycznia 2011 r. w sprawie: zasad opracowywania i wydawania wewnętrznych aktów normatywnych w Uniwersytecie Gdańskim.

Wykonano w 2 egz.

1. egz. JM Rektor,
2. egz. a/a

DORADCA PODATKOWY

dr Lech Maciejajewski
Nr wpisów KIDP: 11875

⁵ Regulamin taki został w Uniwersytecie Gdańskim uchwalony przez Senat w roku 2015. „Regulamin zarządzania prawami pokrewnymi, prawami własności przemysłowej oraz zasad komercjalizacji wyników badań naukowych i prac rozwojowych Uniwersytetu Gdańskiego.” Załącznik do Uchwały Senatu UG nr 22/15 ze zm. - tekst jednolity z dnia 25 maja 2017 r.

⁶ Podobnego zdania jest prof. Jadwiga Glumińska – Pawlic, Kierownik Katedry Prawa Finansowego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach - vide. Gazeta Prawna z 11 grudnia 2017 r. nr 239 (4638), s. B2.